CAN[illegible]
SVENSK N[illegible]NG
är den Största, Bäst[illegible]
Ti[illegible]
DOMINION [illegible]DA
Den utkommer nu [illegible] mat.
PRIS $1.00 PER ÅR.

CANADA.

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

CANADA
SWEDISH WEEKLY.
ESTABLISHED 18[illegible].
Published by
FLEMING PRINTING COMPANY, LTD.
259 FOUNTAIN STREET
If you want to reach the Swedish people of th City and the Northwest, advertise in "CANADA"

XIV. Winnipeg, Man., Onsdagen den 3 Januari 1906. N:o 1

Provinc. Librarians

CANADA.

SVERIGES NYUTNÄMDE GENERALKONSUL för Britiska Nordamerika, herr Folke Cronholm, har i dagarna tillträdt sin post, meddelas från Quebec. Konsul Richard Bagge, de förenade rikenas förre generalkonsul, har som bekant blifvit förflyttad till Hamburg, Tyskland, som t. f. svensk generalkontul därstädes.

"Canada" beder att å härvaranlandsmäns vägnar önska herr generalkonsuln välkommen till Canada.

Efter framställning från Kungl. Norska Regeringen, har generalkonsuln blifvit af hans excellens utrikesministern i Stockholm med Hans Majestät Konungens nådiga tillstånd anmodad att tillsvidare ombesörja norska konsulära göromål, som här må förekomma.

LOKALT VETO i Ontario. I måndags ägde municipalvalen i provinsen rum. I 65 kommuner röstade man desslikes för lokalt rusdrycksförbud. I 47 kommuner afskaffades krogen, 10 afslogo lagen, och i 8 har man ännu ej fått höra slutresultatet.

STAL $1,000 från banken. Från Didsbury, Alta., meddelas, att en banktjänsteman, T. F. Hutchinson, stuht $1,000 och därpå rymt. Trots polisens lifliga efterforskningar har man ej lyckats arrestera honom, men man antager, att han håller sig dold i Calgary.

FARMARENA i Nordvästern uppmanas att hålla reda på de tider, då det s. k. "seed grain special" tåget är att vänta på stationen. De bästa talare och fackmän som landet har medfölja tåget och skola demonstrera nödvändigheten och betydelsen utaf ej allenast förbättradt utsäde utan äfven sättet att motarbeta ogräset. Vid stationerna äro tidtabeller uppsatta öfver tågets turer.

TIMMERAFVERKNINGEN i Ontario anslås denna säsong till 800 millioner fot bräder, 125,000 famnar pulpved samt 2½ million slipers. Innevarande års skogsafverkning blir den största i provinsens historia. En betydlig arbetsstyrka kommer därför att erhålla arbete i skogarna i år.

MANITOBA LEGISLATUR möter nästa torsdag. Enligt rykten lär det vara regeringens mening att hålla val redan i år. En ny redistributionsbill för valkretsarnas indelning skall föreläggas legislaturen, och enligt denna skall Winnipeg indelas i fyra valkretsar i stället för tre.

C. P. R. har nu öppnat trafiken å de sista sektionerna af Wetaskiwin- och Lacombe-banorna. Enligt tidtabellen, som gick i kraft den 1 januari, afgår ett blandadt tåg från Daysland måndagar, onsdagar och fredagar, går öst till Wetaskiwin, därpå stora stambanan söderut till Lacombe och sedan västerut till Stettler. Tisdagar, torsdagar och lördagar återvänder tåget till Daysland.

BERGSHANDTERINGEN. Ontario-regeringens rapport öfver grufrörelsen i provinsen för 1904 har nyss utkommit. Totalsumman anslås till $11,572,647. Platina och palladium hafva blifvit funna i Sudburys nickel- och koppargrufvor, och öfver en kvarts million dollars värde hade utvunnits under åren 1902—1904.

I British Columbia räknas fångsten ur bergens innandömen till $20,000,000, däraf guld 5 millioner och silfver 5 millioner. Granby kopparverk utdelade $405,000 i dividend, hvilket motsvarar 3 procent af aktiekapitalet. Flera andra bolag hafva börjat gifva utdelningar, tydande på att de magra åren inom denna näring gått till ända. Det af regeringen gifna understödet och blyverken hafva uppdrifvit den ganska högt. Tjugu ex. portörer drifva för närvarande en god utförsel af blymalm och blyhvitt.

GLÖM ICKE att läsa Edstrom Bros. stora annons i detta nummer!

RAYMOND, ALTA. Handlanden A. B. Houglin ha rflyttat sin diverse-butik från Raymond till Tabor.

LORD ROTSCHILD har åtagit sig alla omkostnader för utflyttandet af 200 familjer från London till Canada.

ETT RYKTE SÄGER att Jas. J. Hill lyckats lägga vantarna på Prince Albert-branschen och skall förbinda den med sitt system i Staterna.

STOCKHOLM, SASK. Ett landtmäturparti har varit sysselsatt att utstaka en linie för en en tvärbana från Kirkella-branschen ej långt härifrån.

TÅGOLYCKOR på C.P.R. Öster om Pt Arthur ägde i förrgår en urspåring rum, hvarvid eldaren, föraren och en annan person dödades.

MINNEDOSA. Howard Leslies diversehandel nedbrann i tisdags. Skadan anslås till $12,000 på lagret endast. Försäkringen uppgår till $7,000.

CANADIAN ORDER OF FORESTERS här i västern har kommit i spändt förhållande till hufvudlogen i östern, och hafva talat om skilsmässa, om ej de östliga bröderna taga skoden i vackra hand.

MONTREAL. Under det gångna året utfärdades i Montreal 1700 byggnadstillåtelser, representerande ett värde af sex millioner dollars, den högsta siffra för något år i stadens historia. Man antager att bostadsbristen nu i det närmaste blifvit häfd.

MILITIAMINISTERN håller i dagarna på att om municipalövervakning i folkskolorna. Den är byggd på dets chweiziska systemet. Alla gossar öfver 14 år skola öfvas i vapnens handtering samt gymnastik och exercis. Det nya systemet lär ej föranleda några ökade utgifter för statskassan.

MODETIDSKRIFTEN 'DELINEATOR' börjar det nya året med en tilldragande utstyrsel och visande allt som är nytt i modevärlden, för att icke tala om allt det ypperliga literära innehållet. Af särskildt intresse är en artikel af Förenta Staternas generalpostmästare Cortelyou, beskrifvande kvinnans plats och andel i postbetjäningen. Artikeln i serierna om "Sund föda" är ägnad åt en diskussion om det verkliga värdet af glucose som födoämne. Cecilia Loftus gifver sina intryck af "Ophelia", och N. Hudson Moore skrifver om "Gammalmodiga Bäddar". Flera intressanta stycken kunde nämnas. De olika afdelningarna äro fyllda med intressant läsning af värde för kvinnan i hemmet.

BREF FRÅN HILLTOP.

Julen 1905 med dess traditionella gröt och lutfisk är nu endast ett minne blott, och att den gångna julen varit en glädjejul i mer än en bemärkelse vill följande visa.

Den 13 (ganska tidigt) började kalasandet. Mr. J. A. Sjögren hade då, för att fira sin 40:de födelsedag inbjudit ett 40-tal vänner och bekanta på "supper". Man försökte på bästa sätt fördrifva tiden med sång och musik emellan trakteringarna, och man skildes ej åt förrän småtimmarna började blifva rätt stora, och till föremålet för dagens ära lemnades en del gåfvor.

Den 14, alltså dagen efter, hade Mrs. och Mr. I. Ullberg inbjudit ett 40-tal släkt och vänner för att fira 27:de årsminnet af deras bröllopsdag. Efter 'supper' roade man sig med musik, sång och diskussion. Mr. Friman höll ett litet lyckönskningstal till brudparets ära, på hvilket Mrs. Ullberg med några få ord såsom tack svarade.

Förfriskningen var riklig, och munkädret i god ordning, så man glömde hemmet, tills man började se dagen bryta österas skyar. Då började man tänka på att gå till ladugården, och då först vaknade man ur sina fantasier och illusioner, man bröt upp för att ställa sina steg mot hemmet med de angenämaste känslor efter en treflig natt.

Den 17 hade herrskapet Sjöberg inbjudit en del vänner och bekanta på supper. Man åt och pratade, tog sig en dryck doftande Java samt sjöng en stump, och man visste ej ordet af förrän man hade nått spöktimmen, men som inga spöken finnas här i landet, begaf man sig tryggt ut i mörkret, med näsan vänd mot hemmet, för att där i bäddens varma ide söka några timmars hvila efter en treflig afton.

Den 23 hade Mr. A. Bergqvist inbjudit grannar och vänner på 'supper' med en liten svängom. Att natten för de där deltagande ej blef lång, säger sig själf. Dessutom har man i nästan hvarje stuga haft ett litet kalas, i det släkt har bjudit släkt endera på middag eller kväll.

Men det bästa gick af stapeln den 28 på eftermiddagen. Pastor Rosenthal hade då det nöjet att i hymens bojor sammanbinda Mr. Charley Bernson och Miss Signe Kristina Häggman. Vigselakten förrättades i brudparets trefliga hem kl. half fem eftermiddagen och ett 80-tal af de inbjudna hade infunnit sig för att bevittna vigselceremonien.

Efter vigseln intogs middag, hvilken först afslutades kl. half åtta. Pastor Rosenthal höll nu ett kort men anslående tal till brudparet, erinrande dem om deras plikter och skyldigheter till hvarandra såsom makar och blifvande föräldrar. Mr. J. A. Sjögren hade författat några värser till brudparets ära, hvilka han nu uppläste. På grund af deras humor framkallade de allmän munterhet, och efter det sista värsen var utläst, utbröt en väldig storm af applåder.

Under måltiden hade en del samlats utanför beväpnade med gevär och ammunition. Man sköt och hurrade, så det ekade i bergen.

Sedan man försett sig med mat och dryck, så man var glad och belåten, lyftades allt som var löst inom väggarna ut på verandan, spelmännen framtogo sina instrument. Detta var intet engelskt slap, utan äkta norrlandsdans med både svängpolska och bakmes. Att där var lust, lif, glädje och inbördes sympati bevisas bäst af att ingenting kunde hindra dansens fortgång, icke ens småsupar, toddar, glöggar eller mellanmål, ringen var alltid lika full, ända till framemot kl. åtta på morgonen. Mr Sjögren hade nu en kamera i ordning, och när man ute på verandan samlades till afsked, passade han på och knäppte af flera gånger. Bland de närvarande gästerna märktes vår kommunalordförande Mr. Christopherson samt vår postmästare Mr. Hillstrand med fru. Bland de talrika och värdefulla presenterna märktes en del från Winnipeg; skada att gifvarna ej kunde närvara och taga del i nöjet, ty det var allmänna omdömet, att detta var det mest storartade och trefliga bröllop som firats i dessa bygder. Men än är ej slut på kalasandet, ty det hviskas om flera, och bjudningar till en del äro redan utsända.

Herskapet Anderson glädja sig åt en frisk och stor samt välskapad gosse sedan den 30. Mr. Johnson lät eder meddelare veta, att han hade beräkning på storkpåhälsning julafton, men ett eller annat hinder i trafiken gjorde, att han kom en vecka för sent.

Väderleken har varit och är den allra angenämaste. Sammaledes är förhållandet med hälsan.

Till sist ETT GODT NYTT ÅR till redaktionen och alla "CANADAS" läsare från oss alla!

TACK.

Undertecknade bedja härmed att till alla hvilka deltogo i att höja trefnaden vid vår vigsel torsdagen den 28 december få framföra vårt hjärtliga tack!

Vi hade öfverenskommit att denna dag sammanknyta våra framtida öden. Som vi ha många vänner, hvilka vi dela ljuft och ledt med ute på lifshafvets svallande vågor, önskade vi taga ett farväl af dem när vi seglade in i den alltid lofbesjungna äktenskapshamnen. Som vi ej kunde gå och säga adjö till alla, ty de bo ju alldeles för vidsträckt, beslöto vi inbjuda dem som önskade se "skutan förtöjas" att närvara. Men till min stora öfverraskning bar man med sig gåfvor, hvilka vi skulle öfvertaga som minnen från dem vi skildes vid, och att det är persedlar som alltid skola påminna oss om gifvaren är säkert, ty hvar och en lemnade en del som vi komma att använda hvarje dag samt det mesta att räcka så länge snm vi äro starka nog att göra oss nytta däraf.

Vi kände oss då så små, våra tungor voro så fastlimmade, och det fattades oss ord att då kunna säga hvarken ett eller annat, icke ens tack. Men det var ej därföre att vi tyckte gåfvorna vara för små. Nej, de voro i våra ögon för stora och värdefulla, och detta gjorde oss stumma.

Därföre, alla som bidrogen därtill, mottagen vårt hjärtliga

TACK!

Mrs. & Mr. C. Bernson.

Hilltop, den 30 December 1905.

Utlandet.

KARL XII:s MINNE I TYSKLAND.

Detta år, i september 1906, är det 200 år sedan Karl XII från Polen i spetsen för en väl rustad och segervan här genom Schlesien inträngde i Sachsen och tvingade August II till freden i Altranstädt.

Det torde vara öfverraskande för svenskarna att erfara, att i vida kretsar i Tyskland anser man, att Karl XII liksom Gustaf Adolf sjuttiofem år tidigare kom till Tyskland icke som eröfrare, utan som en befriare och kraftig främjare af den evangeliska trons sak. Den tyska Gustaf Adolfs-föreningen kommer att fira Karl XII:s minne och tvåhundraårsjubileet af freden i Altranstädt med en fäst, som skall äga rum i Altranstädt den 23 september 1906, och komma inbjudningar att deltaga i densamma att utfärdas till svenska andliga och världsliga myndigheter.

Det är att hoppas, att dessa inbjudningar vänligt upptagas i Sverige [illegible] och Karl XII:s storslagna karaktär har aldrig framstått i ett så klart ljus, som under hans vistelse i Sachsen, hvilken ju varade ett helt år. I Tyskland anser man att det var en evigt minnesvärd handling, att den enkle, trosvarme krigarkonungen från Norden tvingade den mäktige österrikiske kejsaren att bevilja de förtryckta protestanterna i Schlesien religionsfrihet. Man vet, att Karl XII besökt Lutzent och man kan antaga, att han i sitt arbete för protestantismen inspirerats af Gustaf Adolfs minne.

Karl XII vid den svenske martyrkonungens minnessten "Schwedenstein", hvilket ämne skulle detta ej vara för en svensk målares pensel!

I själfva verket synes Altranstädt och dess minnen vara ganska försummade af svenska forskare. I alla historiska läroböcker står taladt om Altranstädt slott, men huset, där konung Karl bodde och där freden undertecknades och som ännu kvarstår i nästan orubbadt skick, är en enkel tvåvåningsbyggnad, hvilken möjligen kunde kallas herregård. Byggningen är egendomligt sammanbyggd med en lyrka, och den bebos f. n. af en arrendator och användes i öfrigt till magasin. Ägaren af riddargodset Altranstädt, grefve von Hohenthal, bor annorstädes. Med stor pietet har han bevarat Karl XII:s minnen i Altranstädt. Karl XII:s mottagningssalong, där främmande furstar och sändebud uppvaktade den svenske konungen, bevaras i sitt ursprungliga skick. Äfven torde det vara tämligen säkert, att freden i Altranstädt undertecknades, detta rum på ett stadigt bord med skifva af skiffer och ett stort bläckhorn af bly. På väggarna äro porträtt af August den starke och — Aurora Königsmark, hvilka nog dithängts efter den svenske konungens besök. Bakom salongen är Karl XII:s sofkammare, mycket liten och enkel.

Det är fråga om att en minnestafla eller ett minntsmärke skall uppsättas i Altranstädt öfver konung Karl nästa år. Här skulle en minnesstod mycket mer vara på sin plats än i Pultava. Konung Karls minne fortlefver ännu i dessa trakter som minnet af en både stor och god furste. Han höll vperlig manstukt i sin här, och mänga sachsare inträdde i densamma.

NORGE. Ett presstelegram från Kristiania berättar — i brist på annat nytt från Norge — att man därstädes på senare tiden hittat på ett nytt sätt att skaffa sig ett rus och att den nya metoden är synnerligen populär bland de lägre klasserna i hufvudstaden. Sättet består i att — snusa aqvavit. Spirituosan hälles i handen och dreges upp i näsan. "Sällheten infinner sig ögonblickligen. Aqvavitsnusaren förlorar medvetandet en lång stund och blir sedan så behagligt trött. Lasten utbreder sig alltmera och utgör en verklig landsfara.

Från den kungliga intågsdagen i Kristiania omtalar "Morgenbladet" följande episod: I Rococosalen på Grand Hotel reste sig en svensk herre och talade för denna Norges högtidsdag. Han förstod så väl de känslor, som besjälade norrmännen, och hoppades, att Sverige om icke alltför länge också skulle komma att förstå dem och låta förflutet vara förflutet. Talet, som hälsades med stormande bifall, besvarades af en norrman med en skål för Sverige, "som vi önska allt godt och intet ondt. Sverige lefve!" "Du gamla, du friska" brusade genom salen och stämningen bar tydligt bevis på, att talaren funnit uttryck, som tolkade Norges känslor.

TYSKLAND. Ett krig med Frankrike har man velat inbilla sig ligger i luften på nyåret, enligt uppseendeväckande telegram från såväl Berlin som Paris. Den upphetsade stämningen har framkallats genom frqmläggandet af en "gul" bok af franska regeringen i Marocko-frågan. Verkliga militärdemonstrationer lära pågå i både Frankrike och Tyskland. Käjsar Wilhelms uttalanden angående situationen hafva varit ytterst fredliga.

BELGIEN. Anarkisten Sipido, som år 1900 försökte [illegible] Brussel, lösgafs härom dagen ur fängelset efter utståndet straff.

FÖRENTA STATERNA. En olycksdiger eldsvåda inträffade i fredags i Minneapolis i en bostadskasärn, "Higgins tenements" å Minnehaha ave. En person innebrändes, tre skadades lifsfarligt, och femton lindrigare. 29 familjer lyckades rädda sig ut på gatan i den skarpa vinterkylan.

INVANDRINGEN. Under månaderna juni-november anlände från Förenta Staterna 16,263 invandrare, hvilket är 203 mer än förlidet år under samma period. Till oceanhamnarna anlände 32,545, en minskning af 1,173 jämfördt med förlidet år. Invandringen för detta år visar alltså en minskning af 971 för nämda period

I LUFTSKEPP till Nordpolen har en tidningsreporter vid Chicago Record-Herald erhållit i uppdrag att söka fara på order af tidningens hufvudredaktör. Luftskeppet skall byggas i Paris under ledning af den beryktade 'luftskepparen' Santos Dumont. Resan skall startas från Spetsbergen, samma plats, hvarifrån Andree företog sin sista färd.

ENGLAND och dess kolonier. I sitt första offentliga tal sedan regeringen bildades förklarade Sir Campbell-Bannerman, att det var regeringens program att draga moderlandet och kolonierna allt närmare till hvarandra. Det vore onödigt, sade han, att vi, liberaler, gjorde några offentliga uttalanden, om att vi älskade kolonierna och att vi åstundade deras närmare förening med hvarandra. Relationerna mellan England och kolonierna hafva aldrig blifvit ordnade genom partipolitiken, men om det kunde så utföras, säkerligen skulle de demokratiska och framåtsträfvande instinkterna i dessa statsförbund finna mera anklang hos oss än hos våra opponenter. Vi hafva med en känsla af lättnad och glädje hört Lord Elgin försäkra, att han ej funnit ett spår af den missämja om hvilken vi hörde så mycket talas för några månader sedan. Där äro inga tecken på spänning och friktion, allting går lätt och jämnt, undantagandes en skroflig punkt i Sydafrika. Med afseende på denna meddelade ministern, att den kinesiska invandringen till denna plats skulle stoppas. Han uttalade sig obetingadt för frihandel. Äfven advocerade han uppodling af Englands egen jord, att den skulle göras mindre till lekplats för de rika och mera till en inkomstkälla för nationen.

Revolutionen i Ryssland.

I Rysslands gamla hufvudstad, "det hekga" Moskwa, har den politiska sträjken och därmed förenade revolutionen öfvergått till inbördeskrig. I fyra dagars tid har kampen rasat mellan de upproriske och trupperna, hvilka senare voro oväntadt lojala. I onsdags kväll meddelade generalguvernör Doubassoff till czaren, att upproret blifvit undertryckt, så till vida att trupperna hade öfverhanden. De föregående dagarna och nätterna hade det vägt lika mellan de stridande.

Moskwa badade i blod under denna tid. Den första striden mellan de revolutionära och trupperna började i dagbräckningen i lördags å. d. Sent på fredagskvällen hade generalguvernören fått veta, att de revolutionäre planerat att storma dournabyggnaden samt bemäktiga sig riksbanken och St. Petersburgbanans station. Under natten lät han därför sammandraga 25,000 man trupper på Röda Torget i närheten af Kreml. Då dagen bröt in följande morgon, hade de revolutionäre byggt barrikader på Tverskaja boulevard i närheten af Triumfbågen och på flera ställen längs Sadovia, en bred boulevard, som går i cirkel kring Kreml, men närmare stadens utkant. De revolutionäres antal uppgick till inemot 150,000 man. De voro väl beväpnade.

Då trupperna skulle förjaga de revolutionäre från barikaherna, visade det sig icke så lätt. Motståndet var hårdnackadt. Den första barikaden intogs och refs ned först sent på kvällen i lördags. Midt i staden gjorde de upproriske ett hårdnackadt motstånd från ett hus och elden från det batteri, som bombarderade huset, besvarades med en engelsk kulstruta, som [illegible] hvilka revolutionäre befunno sig, blefvo raserade med artilleri och en mängd kvinnor och barn begrafna i ruinerna. Situationen blef att värre ju längre striden pågick. På aftonen anlände den ryktbare kosackgeneralen Mistschenko och ledde truppernas rörelser. Under natten byggde insurgenterna många flere barikader än som blifvit förstörda i dagens strid. Skjutningen fortsattes. Strålkastare från flera höga kyrkotorn belyste truppernas rörelser. De revolutionära använde handgranater med förfärlig verkan, i synnerhet då de kastades från fönster. Närhälst detta skedde, jämnades huset med jorden af artilleri. Kvinliga studenter stridde som furier bakom barikaderna.

De revolutionäres förhoppningar, att trupperna, åtminstone en del af dem, skulle göra myteri och gemensam sak med dem, kommo alldeles på skam. De förhöllo sig lojala och ju större förluster de ledo, desto mera steg deras raseri mot de revolutionäre. Guvernör Doubassoff nämde i sin rapport till czaren, att det varit alldeles omöjligt att afhålla de uppretade trupperna från att öfverskrida gränsen för krigsbruk. Det kan emellertid antagas, att han ej försökt hålla dem tillbaka synnerligen hårdt. Kosackerna, druckna af blod och vodka, gjorde sig skyldiga till omänskliga gräsligheter. Detsamma gjorde de revolutionäre, när de fingo tillfälle. I synnerhet lära kvinnorna på det grymmaste ha stympat de soldater, som råkade falla i de revolutionäres händer. Allt efter som striden pågick fingo de allra värsta mänskliga passionerna fria tyglar och den råaste djuriskhet förekom, sida vid sida med det mest beundransvärda hjältemod.

Den första dagen höllo de revolutionäre nästan på att bemäktiga sig Moskwa, de följande dagarna vägde det jämnt mellan båda sidorna, och i onsdags kunde, som nämdt, guvernören meddela czaren, att trupperna fått öfverhanden och att revolutionen misslyckats. Till trots för detta meddelande antyda senare underrättelser från Moskwa, att rebellerna ännu göra hårdnackadt motstånd och till och med vunnit en smula gent emot trupperna, som blifva alltmer uttröttade af den ständiga striden. De revolutionäre använda nu samma taktik som i guerillakrig i stället för att göra motstånd i massa bakom barikader på de stora boulevarderna.

I onsdags kväll hade en representant i Moskwa för Associated Press lyckats få telefonförbindelse med St. Petersburg. Han kom emellertid af sig i inledningen. Då han yttrat: "Jag har en förfärlig historia att berätta", blef ledningen med ens afbruten. Sedan dess har ingenting hörts från korrespondenten. Det ansågs emellertid som ett hotfullt tecken och långt ifrån försäkrande om upprorets slut, att Seminoffska gardesregementet i onsdags kväll afsändes från S:t Petersburg till Moskwa.

Huru många människolif, som spillts i det förfärliga blodbadet, är ännu ej med visshet bekant. Att det är förfärande stort har man all anledning att förmoda, då gatustriderna pågått så länge och antagit karaktären af ett stort fältslag. Ett telegram i måndags å. d. uppgaf, att redan till dess 5,000 blifvit dödake och 14,000 sårade. Det har således varit blodigare än i de flesta stora slagen under det senaste kriget.

Händelserna i Moskwa ha helt naturligt förorsakat den största bestörtning och oro i St. Petersburg och i all synnerhet vid czarens hof. Det är emellertid för tillfället lugnare i hufvudstaden än i någon annan del af Ryssland. Men man vet ej hvilken minut det kan bryta löst där eller i någon af de öfriga storstäderna. I Odessa har det redan börjat visa sig tecken till ett upprepande af skräckscenerna i Moskwa. Likaså i Kieff och på flera platser i Polen.

I Warschau proklamerade generalguvernören i fredags krigslag i alla de tio guvernement, som Polen är uppdeladt i, och utnämde samtidigt militärguvernörer i dessa. I tisdags sträjkade järnvägspersonalen i Warschau och sträjken har spridt sig till hela Polen. Afdelningar af infanteri ockupera nu alla järnvägsstationerna. De revolutionäre i Warschau hota med väpnadt uppror liksom i Moskwa.

Den öppna revolutionen bland littaland och Kurland, och "Litthauiska republiken" — som den kallas af revolutionsstyrelsen — trotsar fortfarande czarens välde.

Alla tecken tyda på att czaren nu åter är i händerna på de reaktionäre och ämnar möta hårdt med hårdt. Vid ett kabinettmöte i lördags kväll ä. d. under czarens presidium beslöts att ej skänka folket allmän rösträtt utan inskränka den till dem som erhållit den genom kejserliga manifestet den 19 augusti, och dessutom till mindre jordbrukare, vissa arbetare och de bildade klasserna i städerna med små inkomster.

Riksdouman skall sammanträda i mar.

De revolutionära hafva sändt czaren en varning och rådt honom att fly från Ryssland. I skrifvelser, som tillsändts honom från tre håll, har han blifvit underrättad, att han ej längre är Rysslands härskare annat än till namnet och att folkets tålamod tagit slut. Revolutionsledarne förklara, att de ej önska tilläga honom eller någon annan af hans familj kroppslig skada, men att de ej heller kunna ansvara för hans säkerhet, om han stannar i landet under dessa oroliga tider. Därför ansågo de det bäst, om han packade sin kappsäck och reste till utlandet.

I fredags meddelades, att tre hundra revolutionäre i Moskwa sent i onsdags kväll trängt in till chefen för hemliga polisen och dödat honom. Det var nära midnatt, då de kommo in i hans residens och tillsade honom att taga farväl för alltid af sin familj, enär han vore dömd till döden. Då polischefen fann att det var allvar, bad han om förskoning, men utan verkan. Han tog då farväl af maka och barn och släpades sedan ut på gatan, där han blef skjuten. Hans lik lemnades liggande i en blodpöl.

Alla medlemmarne af de revolutionäres exekutivkomité i Moskwa ha blifvit arresterade och en mängd bomber, helvetesmaskiner och korrespondens ha tagits i beslag.

Upproret i Moskwa är nu i det närmaste undertryckt, och det uppgifves, att sträjken skall aflysas nästa måndag. Endast några smärre skaror fanatiska insurgenter fortsätta gatustriderna. Kanonad förekom även i torsdags på Sadovia. I fredags voro butikerna åter öppna på stadens hufvudgator.

General Stackelberg, som blifvit sänd från St. Petersburg till Kaukasien med hemliga order, har blifvit tillfångatagen af insurgenterna.